

1930 této námitce, zrušil podle §§ 475, 476, 471 a 473 c. ř. s. napadený rozsudek a přikázal věc k dalšímu projednávání a rozhodnutí místně příslušnému okresnímu soudu v J. Do tohoto usnesení, kterým bylo změněno usnesení prvního soudu o námitce nepřislušnosti, podala žalobkyně rekurs, který druhou stolicí byl odmítnut jako nepřipustný.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

D ů v o d y:

Jde o žalobu podanou u okresního soudu v L. o zaplacení 232 Kč, tedy o žalobu ve věcech nepatrných po rozumu § 448 c. ř. s. Nemůže býti pochybnosti o tom, že se námitka místní nepřislušnosti dovolaného okresního soudu v L. týkala jen a výhradně bagatelní žaloby a že tudíž, pokud první a druhá stolice rozhodovaly o námitce té, jde o usnesení ve věcech nepatrných. Právem proto odmítl napadeným usnesením soud druhé stolice rekurs podaný do jeho usnesení ze dne 6. prosince 1930, neboť byl nepřipustný podle § 517 c. ř. s. Že žalovaný učinil v první stolici také mezitímní určovací návrh, oceniv jej na 3.000 Kč, tedy částkou přesahující hranici věcí nepatrných, takže ve příčině opravných prostředků do rozhodnutí nižších soudů o tomto mezitímním návrhu určovacím neplatí předpisy o řízení ve věcech nepatrných, na věci nic nemění, poněvadž se námitka místní nepřislušnosti týkala jen bagatelní žaloby a mezitímního určovacího návrhu se ani týkati nemohla, ježto takovýto návrh, jak plyne z prvního odstavce § 236 c. ř. s., sdílí místní příslušnost žaloby. Z toho, co uvedeno plyne, že soud druhé stolice nepochybil, odmítnuv napadeným usnesením jako nepřipustný žalobkyní podaný rekurs do usnesení soudu druhé stolice ze dne 6. prosince 1930, pročez nebylo rekursu do napadeného usnesení vyhověno.

Čís. 10893.

O odkladu berní exekuce, najmě i v případě § 357 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., rozhoduje jen exekuční úřad, nikoliv soud.

(Rozh. ze dne 22. června 1931, R I 395/31.)

Se žalobou podle § 37 ex. ř. o nepřipustnost berní exekuce byl spojen návrh na odklad exekuce soudem. S o u d p r v é s t o l i c e v usnesení vyslovil, že o návrhu na odklad exekuce má rozhodnouti berní úřad. R e k u r s n í s o u d zrušil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo vysloveno, že o návrhu na odklad exekuce má rozhodnouti berní úřad. D ů v o d y: § 361 zák. čís. 76/27 sb. z. a n. lze použiti jen na správní řízení o odporu třetích osob, nikoliv na řízení před řádnými soudy. Neboť § 357 cit. zák. dává třetím osobám právo proti berní exekuci nastoupiti právní pořad řádného soudu, takže v tomto případě jsou podle čl. III. uvoz. zák. k exekučnímu řádu směrodatné jen předpisy c. ř. s. a ex. ř. a

proto řádný soud má rozhodnouti o návrhu na odklad exekuce až do právoplatného rozhodnutí o žalobě podle § 37 ex. ř., s níž byl návrh na odklad spojen. Opačný názor vedl by k tomu, že by správní úřad mohl bez ohledu na žalobu podanou u řádného soudu její účel zmařit.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

§ 357 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 Sb. z. a n. ustanovuje: Tvrdí-li jiná osoba, že má na předmětu, berní exekucí postiženém, nebo na jeho části právo, které nedovoluje, aby exekuce byla vykonána, může proti ní podati odpor u exekučního úřadu, který o něm rozhodne. O odporu tom platí obdobně ustanovení § 356 odst. (6). Nevyhoví-li exekuční úřad odporu nebo nerozhodne-li o něm do 30 dnů, může ona jiná osoba svému odporu zjednatí platnost žalobou, kterou podá u okresního soudu, v jehož obvodu jsou zcela nebo z větší části předměty berní exekucí postižené v době, kdy se podává žaloba. Pro počítání lhůty platí obdobně ustanovení § 254 odst. (1) a (3). Bylo-li žalobě právoplatně vyhověno, zruší exekuční úřad exekuci. Z tohoto ustanovení plyne, že přísluší exekučnímu úřadu, nikoliv soudu, bylo-li žalobě právoplatně vyhověno, zrušiti exekuci a že jest jen žalobu podati u soudu. Dále ustanovuje § 360 cit. zák.: Berní exekuce může býti na návrh nebo z moci úřední odložena: 1. byla-li podána žádost o povolení přiročí, 2. je-li hodnověrně prokázán nárok dlužníkův na odpis daňového dluhu z důvodu zániku daňové povinnosti (§ 268 odst. 1) nebo — při dani třídní — z důvodu nepoužívání, při dani pozemkové a třídní z důvodu živelní škody, 3. jsou-li proti exekuci uplatňovány námitky (§ 356) nebo odpor (§ 357), 4. byl-li podán návrh podle § 358, aby exekuce byla zrušena. § 361 cit. zák. ustanovuje: O odkladu exekuce rozhoduje v případech § 360 čís. 1 a 2 úřad, který stanoví vládní nařízení, v ostatních případech úřad exekuční. Z těchto ustanovení plyne, že rozhoduje o odkladu berní exekuce jen exekuční úřad a nikoliv soud, a to zejména i v případě § 357 cit. zák. Není ostatně věcného důvodu, by měl soud rozhodnouti o povolení odkladu berní exekuce, an podle výslovného ustanovení § 357 cit. zák. rozhoduje o zrušení exekuce, bylo-li žalobě soudem právoplatně vyhověno, exekuční úřad, nikoliv soud (*argumentum a majori ad minus*). Ostatně by tu nebylo ustanovení, který soud je příslušný k povolení odkladu berní exekuce. Neboť § 357 cit. zák. (čl. III uvoz. zák. ex. ř.) ustanovuje jen, který soud je příslušný k projednání žaloby. I kdyby se použilo podle čl. III uvoz. zák. ex. ř. ustanovení §§ 37 a 45 ex. ř., byl by příslušný k povolení odkladu, podle toho, zda byl podán návrh na odklad exekuce před počátkem výkonu exekuce či po něm, soud, u kterého exekuce v první stolici byla navržena neb exekuční soud. Těchto soudů však tu není, ježto berní exekuce byla povolena berními vymáhajícími úřady a berní exekuce se provádí berním exekučním úřadem.